

huse, der bliver energimærket. Det er jo her, de store besparelser kan opnås.

Der har været rejst, som jeg sagde det før, en del kritik af energimærkeordningen for små bygninger, primært fra ejendomsmæglere og fra sælgergrupper. Ikke mindst har ejerlejlighederne vist sig at være et problem. Med rette er det blevet fremhævet, at den enkelte lejlighedsejer ikke kan gennemføre energiforbedrende tiltag, der vedrører hele ejendommen. Omvendt er der ikke megen glæde i at få oplyst, at man kan købe et mere energirigtigt køleskab. Derved bliver energimærket af en ejerlejlighed knap så relevant.

Den kritik er jeg enig i, og jeg vil derfor tage initiativ til, at det bliver ændret, således at mærkningen af ejerlejligheder bliver anderledes meningsfuld i fremtiden.

Der er allerede, bl.a. i samarbejde med ejendomsmæglerne, igangsat et arbejde, der skal føre frem til en forbedret ordning, både for så vidt angår ejerlejligheder og helt generelt, selv om regeringen ikke er enig i al den øvrige kritik, der er af ordningen. Men når der nu alligevel er trukket i arbejdstøjet, ja, så er det da selvfølgelig fornuftigt at se på ordningen i sin helhed.

Vi er af den opfattelse, at en obligatorisk energimærkeordning er det rigtige instrument til at fremme indsatsen for besparelser af energi- og vandforbrug i bygninger, og derfor kan vi ikke støtte forslaget, men vi vil gerne bruge dette forslag som anledning til at tage en drøftelse af ordningen og se, om vi i fællesskab kan gøre den mere effektiv.

Lis Greibe (S):

Regelforenkling – det er blevet et betydningsfuldt kodeord for Venstre og De Konservative. Panikagtigt kaster de sig over alt, nye og gamle love og regler, og i det hellige korstogs navn skal de forenkles. Det vil i de to partiers terminologi sige, at love skal ophæves og ansvaret skal overføres til den enkelte borger, der derefter selv skal vurdere, om der skal handles eller ej.

Jagten på denne form for regelforenkling er nu nået så vidt, at Venstre og De Konservative endda vil ændre i love og regler, hvor de ifølge deres beslutningsforslag ellers finder intentionerne gode. Hvis de to partier mener, hvad de selv skriver, så er reglernes baggrund at reducere hver enkelt bygnings energiforbrug altså fornuftigt, og den praktiske udførelse med udar-

bejdelse af en energiplan og en energimærkning af en godkendt energikonsulent bliver da heller ikke kritiseret.

Problemet er tilsyneladende kun, at det er en lovtvungen ordning. Ting skal ikke ske med tvang. Temmelig naivt forventer de to partier, at en hussælger helt af sig selv føler behov for at få udarbejdet en energiplan, også hvis hun inderst inde godt er klar over, at den ikke vil blive et positivt hussalgsargument for hende. Vi genkender det borgerlige omkvæd fra miljøområdet. Borgerne kan selv administrere tingene, og de vil sandelig ikke tage egoistiske hensyn, men vil ene og alene tænke miljøbevidst og samfundsbevidst.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget peges på et problem vedrørende ejerlejligheder, men som miljø- og energiministeren netop har udmeldt, er man ved i samarbejde med ejendomsmæglerne at finde en løsning på dette.

Socialdemokratiet vil gerne arbejde for, at systemet fungerer administrativt effektivt, og vi tager da gerne en diskussion om, hvorledes administrationen kan fungere rationelt og optimalt, men vi ser bestemt ingen grund til at give køb på den energibesparende holdning, der ligger bag gældende bestemmelser, og vi vil derfor holde fast i den obligatoriske energimærkning som et væsentligt element i regeringens energiplan »Energi 21«.

Vi afviser det fremsatte forslag.

Peter Hansen-Nord (V):

Vedrørende B 53 ligger det jo klart, at det er en opfølgning af det betækningsbidrag, som Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet kom med, da vi i sin tid havde L 238 til behandling.

Dengang skrev vi – det er jo utroligt, at man kan vide så meget på et så tidligt tidspunkt – i vores betækningsbidrag, at vi selvfølgelig var enige i forslagets målsætning om at spare på vand- og energiforbrug osv. i forskellige former for beboelse. Ingen tvivl om det. Men mindretallet konstaterede i øvrigt, at de høje afgifter, regeringens grønne afgifter samt miljø- og vandafgifter for længst har fået købere og sælgere på ejendomsmarkedet samt hele ejendomsmæglererhvervet, finansieringsinstitutter, til som et nødvendigt element ved handel i markedet at beregne og kalkulere med disse omkostningselementer. Det har man altså dengang slået fast i beton, og vi har set, hvor tåbeligt denne ordning har virket siden.